

Sectie X Diverse onderwerpen

285. Dental conditions in a group of mediaeval English children.

P. M. C. James, W. A. Miller. Brit. D. J. 128: 391, 1970.

Cuddington was een Engels dorpje ten zuiden van Londen, in het graafschap Surrey. In 1537 kwam Hendrik VIII op de gedachte dat de grond, die door de dorpskerk werd ingenomen, buitengewoon geschikt zou zijn voor de oprichting van een groot jachtslot. Dat zou hem namelijk in staat stellen, zijn geliefkoosde sport te beoefenen zonder genoodzaakt te zijn tot lange en vermoeiende reizen te paard. Aangezien hij een groot rivaal was van Frans I, koning van Frankrijk, moest dit slot door een ongeëvenaarde pracht de luister van de Franse paleizen nog overtreffen. Daarom werd er reeds bij voorbaat de naam „Non-such” aan gegeven.

In april 1538 werd genoemde kerk dus gesloopt en met de bouw van het paleis een begin gemaakt. Het werd inderdaad een luisterrijk geheel, dat bij de dood van Hendrik VIII in het bezit van zijn opvolgers bleef, totdat Cromwell in 1649 Karel I versloeg en de macht overnam. Toen was het met de glorie gedaan. Na het herstel van de monarchie in 1660 schonk Karel II het aan Barbara Villiers, Lady Castlemaine, die het in 1682 aan een bouwondernemer verkocht voor £1.700. Deze brak het wegens de kostbare bouwmaterialen die het bevatte, af en na verloop van tijd werd geen spoor van het eens zo trotse paleis teruggevonden.

In 1959 werden opgravingen ter plaatse verricht, die onder meer een aantal schedels te voorschijn brachten. Deze stamden uit een tijd dat overledenen in en om de oorspronkelijke kerk werden begraven, d.i. in de 13e en 14e eeuw. Er waren veel kinderschedels bij en 23 daarvan werden door de auteurs o.a. röntgenografisch op tandheelkundige bijzonderheden onderzocht. De leeftijden waarop de kinderen overleden waren, varieerden naar schatting van 6 maanden tot 16 jaar. Van 9 schedels was het gebit in overeenstemming met de leeftijd compleet, van de overige ontbraken één of meer elementen.

Aan de schedels van 6 kinderen werd agenesie van blijvende elementen vastgesteld: bij 4 bleken de derde molaren niet te zijn aangelegd en bij 3 de tweede onderpremolaren. Vier schedels toonden hypoplasieën aan blijvende incisieven resp. aan melkmolaren, duidende op stofwisselingsstoornissen in de eerste levensmaanden. Bij 21 van de 23 schedels toonden de elementen afslijtingsverschijnselen: de uitzonderingen waren de allerjongste individuen. Deze attritie nam uit de aard der zaak met de leeftijd toe. Van een naar schatting 16-jarige waren de occlusale vlakken der eerste molaren geheel glad geslepen.

Tandsteen kwam aan de elementen van 7 schedels voor, volgens het bekende patroon: op het linguale vlak van de onderrijntanden en het buccale van de eerste molaren.

Voor zover te oordelen viel waren 10 van de 23 individuen geheel vrij van cariës geweest. Bij de overige was cariës zowel in de melkmolaren als in de blijvende elemen-

ten aanzienlijk minder verbreid dan bij contemporaine kinderen.

Visser - Hilversum

VERENIGINGSVERSLAGEN EN MEDEDELINGEN

NEDERLANDSCH TANDHEELKUNDIG GENOOTSCHAP

Verslag 204e ledenvergadering

De 204e vergadering van het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap werd op vrijdag 9 oktober 1970 gehouden in het nieuwe preklinisch gebouw van het tandheelkundig instituut in de „Uithof” te Utrecht.

Na het huishoudelijke gedeelte gaf A. J. A. Staatsen een voordracht over de scharnieras van de onderkaak, waarbij op de vraag werd ingegaan in hoeverre de registratie van deze as bij een proefpersoon reproduceerbaar is. Vervolgens behandelde Prof. H. J. A. Smeets de problemen die zich voordoen bij de orthodontische behandeling van schisis-patiënten, waarbij de nadruk werd gelegd op de samenwerking met plastisch chirurg en prothetist.

In de namiddag gaf het hoofd van het preklinisch instituut D. P. van Wijk een uiteenzetting over de resultaten die zijn bereikt door de vernieuwing van de onderwijsmethode met de moderne audio-visuele hulpmiddelen en geprogrammeerde instructie.

Een rondleiding door het gebouw, waar op dat moment voor de studenten een demonstratie per televisie werd gegeven gaf een duidelijke indruk van deze wijze van modern onderwijs.

Als laatste gaf Mej. F. J. H. Klevant een verslag over een onderzoek betreffende de invloed van applicatiemiddelen op het resultaat van de mortaal-amputatie. Hierbij bleek dat het vervangen van Triopasta door zink-oxyde eugenolcement geen invloed had op het uiteindelijk resultaat van de mortaal-amputatie.

Een levendige discussie besloot de middagvergadering.

NEDERLANDSE VERENIGING VAN TANDARTSEN

Verslag Najaarsvergadering 1970

Tijdens de *huishoudelijke vergadering* op 13 november 1970 van de Nederlandse Vereniging van Tandartsen in het Jaarbeurscongres- en vergadercentrum aan de Croeselaan te Utrecht, werden 34 nieuwe leden geïnstalleerd. Voor het ove-

rige bevatte de agenda voor dit gedeelte de gebruikelijke punten.

Aansluitend werd een aanvang gemaakt met de *wetenschappelijke agenda*. Deze omvatte de volgende voordrachten, waartoe het onderstaande tot inleiding diende.

„Het is slechts de gespecialiseerde particuliere practicus gegeven de indicatie der partiële prothese tot het uiterste te beperken. In de overgrote meerderheid der gevallen kan hij d.m.v. uitgebreid brugwerk, al dan niet uitneembaar, en eventueel zelfs gecombineerd met Cantilever-constructies, de toepassing der meer prothese-achtige gedeeltelijke vervangingen vermijden.

In de ziekenfondssector echter blijkt uit de gegevens der commissie voor tandheelkundige statistiek, dat per jaar ongeveer 100.000 partiële prothesen in Nederland geplaatst worden, zodat, afgezien van het aantal frame-prothesen, gemiddeld iedere tandarts wekelijks met één partiële prothese geconfronteerd wordt. Op grond hiervan lijkt het al gerechtvaardigd het onderwerp der partiële prothese te behandelen.

Daar komt echter bij, dat de ontwikkeling van de frame-prothetiek en de theorie en toepassing der precisie-verankeringen, incl. die der staafhulpsconstructies, aanleiding geeft tot mededelingen op dit terrein.

Het is voor de algemeen-practicus doorgaans moeilijk een keuze te doen uit de grote scala van mogelijkheden, die het arsenaal van precisie-gefreese verankeringen momenteel biedt.

Getracht zal worden d.m.v. een systematische, bio-mechanische benadering hem enig inzicht in deze materie te verschaffen.”

1. Dr. C. A. W. Korenhof (wetenschappelijk medewerker R.U. Utrecht): „*De partiële prothese: sterfbed van het restgebit?*”
2. Dr. C. A. W. Korenhof: „*Precisie-verankeringen: behoud van het restgebit?*”
3. Dr. H. S. Duterloo (wetenschappelijk medewerker K.U. Nijmegen): „*Nieuwe inzichten en aspecten van de gerontologie van de menselijke aangezichtsschedel.*”

Samenvatting:

De kennis van de schedelgroei van kinderen is de laatste jaren sterk uitgebreid. In het bijzonder heeft gedetailleerd histologisch onderzoek van de ombouwpatronen van de schedelbeenderen geleid tot een aantal geheel nieuwe gezichtspunten.

Recent echter zijn aanwijzingen gevonden, dat de ontdekte groeipatronen – waarbij botresorptie een essentiële rol speelt – mede bepalend zijn voor de veranderingen, die optreden in het aangezichtsskelet bij de oudere mens. Eén van de hieruit ontwikkelde hypothesen is, dat het patroon van deze veranderingen in het aangezichtsskelet eerder een oorzaak van gebitsverlies is dan het gevolg. Bepaalde aspecten van deze hypothesen worden getoetst aan onderzoek van primatenschedels. Met name wordt de vraag onderzocht, waarom de mens het dier is, dat bij uitstek aan gebitsverlies op oudere leeftijd lijdt.

4. Prof. J. J. Pindborg (hoogleraar in de Orale pathologie aan The Royal Dental College te Kopenhagen): „*Global aspects of oral cancer.*”

Verslag:

Prof. Pindborg heeft vele jaren in de functie van Visiting Pro-

fessor van de Wereld Gezondheids Organisatie landen als India, Columbia, Indonesië e.a. bezocht en daar de gelegenheid gehad het voorkomen van carcinoom in de mondholte te bestuderen. In de voorhanden zijnde kankerstatistieken valt een grote spreiding op. Voor Europa varieert deze van 1 % in de Duitse Bondsrepubliek tot 5 % in Ierland; de Verenigde Staten en Chili vertonen gelijk lage waarden, terwijl Columbia een stijging te zien geeft tot 10 %. In Australië ziet men weer met Europa vergelijkbare getallen evenals in Japan. In Azië worden weer stijgende waarden aangetroffen zoals in China (5 %), Indonesië (12 %), Nieuw Guinea (18 %) en vooral in India (45 %). Restricties dienen te worden gemaakt ten aanzien van de betrouwbaarheid van het cijfermateriaal, omdat in de ontwikkelingslanden geen exacte kankerregistratie voorhanden is. Hier moet dus worden afgegaan op bepaalde indicaties. De grote verschillen zijn echter evident.

Dit doet de vraag rijzen waar de oorzaak gezocht moet worden. In grote lijnen komt het neer op de afwijkende gewoonten in het tabaksgebruik. Zo ziet men carcinoom van het palatum optreden in India, waar de vrouwen het „reverse smoking” toepassen: het brandende eind van de primitieve sigaret wordt hierbij binnen in de mond gehouden. In Columbia komt dit eveneens op grote schaal voor; terwijl het ook op Aruba en Sardinië (bij de man) wordt aangetroffen. In India rookt de man ook de uit klei gebakken pijp met korte steel, waarbij eveneens een grote hitte-ontwikkeling optreedt. Dit verklaart het frequente voorkomen van Ca van de lip. Voor de vraag wat in het bijzonder de vrouwen ertoe beweegt dit „reverse smoking” toe te passen kunnen verschillende verklaringen gevonden worden. Vooral tijdens de vrouwenarbeid is vallende as soms een storend gebeuren: tijdens het zogen, het wassen en het bereiden van voedsel. Voorts is soms ook het onderhouden van een open vuur in de woningen verboden, gezien de grote brandbaarheid.

Leucoplakie en carcinoom van de mucosa van de wang en de omslagplooi is in Indonesië en Nieuw Guinea zeer sterk verbreid. Hier worden respectievelijk het blad van de betelstruik en de noten van de betelpalm veelvuldig gekauwd. De uitwerking is drieërlei: het gaat de honger tegen, het geeft een euforie en het reguleert de digestie. De in Indonesië welbekende sirih-pruim, die overal langs de straat verkocht wordt, bestaat uit betelblad, waarin tabak, calciumhydroxyde, arecanoot en catechu gevouwen is. In Perzië brengt men de tabak op de mondbodem, waar, zoals bekend, het slijmvlies uiterst dun is, zodat de beoogde werking snel tot stand komt. Leucoplakie treedt echter niet op, omdat men op religieuze gronden de mond onmiddellijk spoelt.

De lokalisatie van leucoplakie en carcinoom is nauw gecorreleerd met de uiteenlopende wijzen, waarop in de verschillende landen de tabak wordt gebruikt: het palatum bij „reverse smoking” in de ontwikkelingslanden, maar ook in het Westen bij zware pijprokers, vaak gecombineerd met alcoholgebruik; de mucosa van wang en omslagplooi op de plaats waar de tabakspuim wordt opgeborgen in India (bij mannen) en in Indonesië de sirihpruim; in Europa Ca van het lippenrood speciaal de mondhoeken en ook de tong. Men ziet dus typische regionale variaties. Men kan stellen dat de combinatie van ondervoeding en lokale irritatie het voorkomen van kanker bevordert.

In verband met deze regionale variaties in het voorkomen van ziektebeelden moet het in het algemeen van groot belang

worden geacht bij het onderzoek in de ontwikkelingslanden de endemische karakteristieken te bestuderen en niet uitsluitend uit te gaan van de westerse handboeken. Het zou dan niet kunnen gebeuren, dat men aldaar van relatief zeldzame ziektebeelden op de hoogte is en daarbij de plaatselijk zeer frequente afwijkingen onvoldoende aandacht schenkt. Een markant voorbeeld hiervan is de submucouse fibrositis van de tong, geen epithelaandoening doch een pathologisch proces in het bindweefsel dat wel geacht wordt voor carcinoom te predisponeren. In India een verbreid voorkomend beeld, 200.000 gevallen, waaraan tot dusver weinig aandacht werd geschonken. Het consumeren van sterk gekruid voedsel zou hier de oorzaak van zijn. Ook in het westen komen niet geheel duidelijke variaties voor. Zo treft men in Frankrijk kanker van de tong in 90 % van de gevallen bij mannen aan, terwijl daarentegen in Zweden dit percentage aanzienlijk geringer is, met name 55 %. In Canada, Groot-Brittannië en Tsjecho-Slowakije neemt mondcarcinoom bij de man af, doch blijft gelijk bij de vrouw.

Concluderend mag worden gesteld, dat biochemisch onderzoek noodzakelijk is om vast te stellen welke carcinogene factoren in de diverse tabakken het meest werkzaam zijn; voorts, dat ondervoeding een predisponerende factor is; en tenslotte, dat alcohol het risico van mondkanker bevordert.

(Rapporteur: L. J. A. van Schijndel.)

Zaterdag 14 november werd de vergadering voortgezet met een groot aantal tafeldemonstraties, waarvan de voorbereiding was verzorgd door een speciale commissie, onder voorzitterschap van collega P. Henry.

De Voorjaarsvergadering van de Nederlandse Vereniging van Tandartsen zal op 23 en 24 april 1971 in het Jaarbeurscongres- en vergadercentrum te Utrecht worden gehouden.

HET IVOREN KRUIS

Verslag 60e jaarvergadering op 26 november 1970 te Tiel

Op donderdag 26 november 1970 heeft de Nederlandse Vereniging voor Mond- en Tandhygiëne „Het Ivoren Kruis” op feestelijke wijze haar 60-jarig bestaan herdacht in de Stadsschouwburg Agnietenhof te Tiel.

De agenda van deze jaarlijkse algemene ledenvergadering vermeldde, als gewoonlijk, in de eerste plaats een *huishoudelijk gedeelte*, waarin na de opening door de voorzitter, Prof. O. Backer Dirks, het erelid tandarts J. T. Stuy, oud-voorzitter van de vereniging, werd herdacht.

Voorts werd de contributie, conform het besluit van de ledenvergadering d.d. 17 mei 1969, voor het persoonlijk lidmaatschap gehandhaafd op f 30,- per jaar en de financiële bijdrage van de schooltandverzorgingsdiensten gebracht op 6 cent per deelnemend kind met een minimum van f 50,- per jaar.

Als voorzitter van het Dagelijks Bestuur werd Prof. Backer Dirks herkozen. Daarnaast werd een aantal leden van het Algemeen Bestuur her- en gekozen.

Met het *openbaar gedeelte* – tevens de officiële herdenking van het 60-jarig bestaan van „Het Ivoren Kruis” – dat daarna een

aanvang nam, werd de vergadering heropend, waarbij in het bijzonder de staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Dr. R. J. H. Kruisinga, Mevrouw M. Muntendam-Isebreë Moens, de erevoorzitster der vereniging, en de burgemeester van Tiel met twee van zijn wethouders werden welkom geheten.

Daarna richtte de burgemeester van Tiel het woord tot de aanwezige leden en genodigden van de jubilerende vereniging. Spreker verheelde niet dat hem en zijn gemeentebestuur de laatste weken veel protesten van bezwaarden tegen de voortzetting van de drinkwaterfluoridering hadden bereikt, maar verraste niettemin de vergadering met de verheugende mededeling dat in een onlangs gehouden bijeenkomst van de Tielse gemeenteraad unaniem was besloten tot handhaving van de destijds ingevoerde maatregel.

De voorzitter overzag aansluitend in vogelvlucht de voorbije 60 jaren van de jubilerende vereniging, waarbij hij het ontstellende feit onthulde dat de cariës zich in Nederland in de loop der jaren vertienvoudigd heeft.

Het overige programma was gewijd aan de – even aantrekkelijke als originele – presentatie van voorlichtingsactiviteiten en -mogelijkheden onder het motto „*Gaaf houden – nu en straks*”, een programma dat werd verzorgd door een jubileumcommissie onder voorzitterschap van de directeur-tandarts van de Schooltandverzorging Katwijk, collega M. D. Hage.

Tijdens het middagprogramma werd de organisatoren geheel onvoorbereid de gelegenheid geboden hun voorlichtingsactiviteiten spontaan te ontplooiën, toen „Kabouters” van de afdeling Zeist, bij monde van de alternatieve St.-Nicolaas de jubilerende vereniging van harte kwamen feliciteren, maar hun gelukwensen vergezeld lieten gaan van de waarschuwing dat „Het Ivoren Kruis” „wordt beetgenomen door de politiek en de chemische industrie in het bijzonder”. Dat „fluor de vrijheidszin zou aantasten” (aldus een uitgereikt pamflet) kon in het gastvrije Tiel, waar de drinkwaterfluoridering reeds meer dan 15 jaar geleden werd geëffectueerd, niet worden waargemaakt, omdat voorzitter Backer Dirks de onverwachte bezoekers uitnodigde de vergadering bij te wonen en zelfs de gelegenheid bood de op schrift gestelde theorieën van Dr. Ch. Leimgruber (Bern) onder de aanwezigen te verspreiden. Diens onderzoek, gepubliceerd in de *Encyclopédie Médico-Chirurgicale de Paris (Stomatologie 3-1964, 11-1964, 22019 A 10)*, komt tot de conclusie dat „het innemen van fluoride in plaats van cariës te bestrijden, de vorming van sterke, gezonde tanden absoluut onmogelijk maakt”.

Dat de Zeister Kabouters overigens propaganda maken voor een „*betere voeding*” is een verheugend verschijnsel: het adres van het Voorlichtingsbureau voor de Voeding luidt: Laan Copes van Cattenburch 44 te 's-Gravenhage alwaar op aanvraag voor iedereen, ook dwerg-folders verkrijgbaar zijn.

Jaarverslag 1969

Gedurende 1969 werd door „Het Ivoren Kruis” een enquête gehouden betreffende vraagstukken op het gebied van de tandheelkundige gezondheidsvoorlichting (TGVO). Door niet minder dan 1355 belangstellenden werd aan deze enquête deelgenomen, onder wie 795 van de ruim 2000 leden. Duidelijk is uit

het onderzoek naar voren gekomen, dat men vrijwel algemeen de drinkwaterfluoridering als een bijzonder dringende aangelegenheid beschouwt en van mening is, dat hierover bij voorkeur door tandartsen meer voorlichting dient te worden gegeven.

Een ander punt dat de volle aandacht blijft verdienen, is het tegengaan van althans een verdere stijging van de reeds tweemaal te hoge consumptie van suiker. Het is daarom te betreuren dat het bezwaarschrift tegen de suikeraccijnsverhoging, ingediend door de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde, de Nederlandse Vereniging voor Sociale Tandheelkunde en "Het Ivoren Kruis" min of meer als quantité négligeable werd beschouwd. Wél werd door de bewindslieden advies gevraagd aan de S.E.R., maar niet aan de Gezondheidsraad!

Per 31 december 1969 telde de vereniging 2132 leden, onder wie 1753 tandartsen, hetgeen een netto-toeneming betekent van 164 leden ten opzichte van het vorige jaar.

Het Algemeen Bestuur heeft in het verslagjaar afscheid moeten nemen van haar lid collega H. Brouwer (Amsterdam) die zich niet herkiesbaar kon stellen. Als schrijver van brochures en reeksen artikelen, maar vooral ook door de samenstelling van voortreffelijk fotomateriaal heeft hij zeer veel gedaan ten behoeve van de voorlichting.

Het Algemeen Bestuurslid collega N. A. K. M. van Erp heeft wegens vertrek naar Spanje eveneens afscheid moeten nemen. In het bijzonder heeft hij grote verdiensten gehad bij de totstandkoming van de eerste Nederlandse televisie-uitzending over mondhygiëne.

De voorlichtingsactiviteiten zijn in 1969 wederom bijzonder groot geweest: honderdduizenden folders, brochures, affiches en andere voorlichtings- en propagandamiddelen hebben hun weg naar de vele aanvragers gevonden. Dank zij Unilever kon in de loop van 1969 een nieuwe film „Vier ton per jaar" in roulatie worden gebracht. In deze nieuwe film komt o.a. ook de drinkwaterfluoridering aan de orde en het is bijzonder verheugend, dat hierdoor al aanstonds grote belangstelling bleek te bestaan.

Een van de belangrijkste manifestaties in 1969 was wel de presentatie van de „Haagse actie", die min of meer is voortgekomen uit de overigens betreurenswaardige verwerping door de Haagse gemeenteraad van een voorstel tot invoering van drinkwaterfluoridering.

Bijzonder verheugend is het feit, dat ook de Wereldgezondheidsorganisatie, en wel op 23 juli 1969, tot een uitspraak kwam over de drinkwaterfluoridering. In een resolutie, ingediend door Groot-Brittannië en ondersteund door 36 landen, waaronder zowel de Verenigde Staten als de Sovjetunie alsook Nederland, werd vastgesteld dat drinkwaterfluoridering een veilige en doeltreffende gezondheidsmaatregel is. Op deze uitspraak heeft ook „Het Ivoren Kruis" op ruime schaal de aandacht gevestigd, doch buiten tandheelkundige kringen is een en ander nog onvoldoende doorgedrongen en blijken reeds lang ontzenuwde betogen van tegenstanders nog altijd meer de aandacht te trekken. Er blijkt dan ook ten aanzien van de drinkwaterfluoridering nog heel veel voorlichtingswerk te doen.

Van de financiën over 1969

De Rijksoverheid subsidieerde – met een bedrag van f 83.200,– – voor een aanzienlijk deel de vaste lasten van de vereniging. Ook het Praeventiefonds bleef niet achter met een subsidie van f 50.000,–.

Uit de opbrengst der „Zomerpostzegels" (waaraan iedere practicus bij het verzenden van zijn declaraties kan bijdragen – *Red.*) ontving „Het Ivoren Kruis" f 10.000,–.

Niettemin sloot de rekening van baten en lasten over 1969 helaas nog met een klein nadelig saldo.

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR MEDISCHE HYPNOSE

Aankondiging cursus medische hypnose voorjaar 1971

Het bestuur van de Nederlandse Vereniging voor Medische Hypnose stelt zich voor om in het voorjaar van 1971 een cursus medische hypnose te houden. Aangezien dit een praktische cursus zal zijn, waarbij ook door de deelnemers geoefend zal worden, zou het bestuur gaarne geïnformeerd willen worden over de belangstelling, die voor deze cursus bestaat, en over de wetenschappelijke vorming van de eventuele deelnemers. Aan hen, die belangstelling hebben voor een dergelijke cursus, wordt verzocht contact op te nemen met de secretaris van de vereniging, W. P. J. Viëtor, zenuwarts, Bilthovenseweg 4, De Bilt, telefoon 030 – 76 08 94.

INTERNATIONAAL

FÉDÉRATION DENTAIRE INTERNATIONALE

Verslag van de 58e jaarvergadering te Boekarest, 26 september – 1 oktober 1970

Het is een goede gewoonte van het secretariaat der F.D.I. om naar aanleiding van haar jaarvergaderingen een vrij uitvoerig overzicht te geven van het op die vergaderingen verhandelde. Ook ditmaal bevatten deze zg. „Highlights" veel wetenswaardigs ten aanzien van besluiten, rapporten van werkgroepen etc., die op de jaarbijeenkomst te Boekarest aan de orde waren. De Redactie ontleent hieraan het volgende:

Openingszitting

De vergadering werd geopend met een welkomstrede van de voorzitter van het comité van organisatie, Prof. Popescu, gevolgd door een toespraak van de minister-president van Roemenië, die tevens het beschermheerschap van het congres op zich had genomen. In zijn dankwoord merkte de president van de F.D.I., collega J. Stork, o.m. op, dat het wezenlijke doel van de Federatie altijd was geweest het bevorderen van de internationale betrekkingen, niet alleen om de tand- en mondheelkundige wetenschap resp. techniek verder te ontwikkelen, maar ook om de vriendschappelijke relaties tussen de beoefenaars der